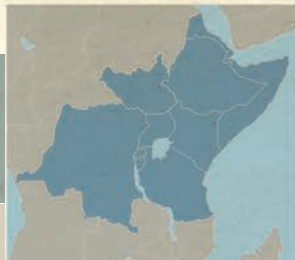

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2019 • ČETVRTO TROMESEČJE • ISTOČNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici: Ivon Mušimijimana, 27 godina, odbacivala je Boga da bi postala pop-zvezda u Ruandi. Međutim, kada su mala deca želela tetovaže poput njenih, uvidela je da nešto nije u redu. Priču o njoj možete pročitati na 18. strani vašeg časopisa.

KENIJA

4 Jedna noga za 25 duša / 5. oktobar

6 800 krštenja u 32. godini života / 12. oktobar

JUŽNI SUDAN

8 Ljudi sa kikama i otac / 19. oktobar

10 Potraga u 13 crkava / 26. oktobar

12 San čvrstog vojnika / 2. novembar

RUANDA

14 Autobuski propovednik / 9. novembar

16 Siroče genocida / 16. novembar

18 Sestrino delo / 23. novembar

ISTOČNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

20 Spasen nehrišćanskom knjigom /
30. novembar

ETIOPIJA

22 Računovođa bez novca / 7. decembar

24 Ništa nema da izgubi / 14. decembar

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO

26 Siroče kupuje sirotište / 21. decembar

28 Program 13. Subote: Imam bolove /
28. decembar

30 Budući projekti 13. Subote

32 Mape

 = Priče koje mogu posebno da zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju i opremanje učionica za dečju subotnu školu, uključujući i ovu, u tri crkve u Kinšasi u Demokratskoj Republici Kongo (DRK). Pročitajte priče iz Kinšase na stranicama 26. i 28. vašeg časopisa.

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja posvetićemo se Istočno-centralnoj afričkoj diviziji (ICAD) u kojoj se nalazi 11 država: Burundi, Demokratska Republika Kongo, Džibuti, Eritreja, Etiopija, Kenija, Ruanda, Somalija, Južni Sudan, Tanzanija i Uganda. U ovom delu sveta u kome živi 393 miliona ljudi, Adventistička crkva brzo napreduje. Uključenje svih vernika u evanđeoske aktivnosti u Ruandi, dovelo je do rekordnog broja krštenja (110.000 ljudi) u maju 2016. godine.

I druge države ove divizije doprinele su ovom talasu krštenja tako da Crkva sada broji skoro 4 miliona vernika, što predstavlja 1 adventistu na svakih 100 ljudi.

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za sedam projekata u četiri države.

U glavnom gradu Demokratske Republike Kongo, obišao sam adventističku kliniku sa 15 kreveta u Kinšasi u kojoj se posvećeni medicinski tim moli i radi ograničenim sredstvima. Među njima je i Frank Mbunga Mudibu, medicinski tehničar koji se molio za svoju suprugu Niki, da dobiju bebu. Rezultat nije bio onakav kakav

je očekivao, ali on je ispunjen zahvalnošću prema Bogu.

U Keniji sam upoznao ženu, Filis Odindo koja je izgubila nogu, pošto nije primila odgovarajući medicinski tretman u glavnoj državnoj bolnici. Ona se raduje što je gubitak njene noge doveo do 25 krštenja. Crkvene vođe smatraju da je njena noga mogla biti spasena da je odgovarajući tretman bio dostupan.

Jedan od projekata 13. Subote, izgradnja adventističke bolnice Kisumu, nada se da će moći da pruži takav odgovarajući tretman u Filisinom rodnom gradu.

Čitajte o Franku, Filis i drugim ljudima u ovom broju misioniskog časopisa.

Naročite odlike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/adultmission ili čitati na fejsbuku. Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim usmerenjem na primaoce misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video klipove onlajn.

Mi postavljamo svake sedmice dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misionске priče ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju subotne škole ili svoju subotno-školsku tablu.

Dodatne obaveštenja i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za svoje misionске prezentacije. Za dodatne informacije možete me i neposredno pozvati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotno-školskog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu Crkve preko svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova! 🌍
Endrju Mekćizni, urednik časopisa

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Proširenje usluga zdravstvene službe u Adventističkoj klinici u Kinšasi u DRK
- Izgradnju tri auditorijuma na adventističkom univerzitetu Filip Lemon u DRK.
- Izgradnju učionica na Adventističkom univerzitetu Goma u DRK.
- Otvaranje terenske kancelarije Vau u Južnom Sudanu.
- Osnivanje adventističke srednje škole u gradu Jubi u Južnom Sudanu.
- Izgradnju Adventističke bolnice Kisumu u Keniji.
- Izgradnju četiri učionice za dečju subotnu školu u Etiopiji.

Jedna noga za 25 duša

KENIJA | 5. oktobar

Filis Odindo, 45

Oštar bol u levoj nozi presekao je Filis Odindo 2017. godine.

Bol je postajao neizdrživ. Filis je otišla u glavnu državnu bolnicu u gradu Kisumu u Keniji, međutim, niko nije mogao da joj pomogne. Medicinsko osoblje bilo je u štrajku.

Bez para i sa malo izbora, Filis je potražila pomoć u maloj klinici. Doktor nije imao medicinsku opremu da uradi rentgenski snimak. Pogledao je njenu nogu i preporučio da bi trebalo da bude amputirana.

Filis, udovica, majka sina tinejdžera, nije želela da izgubi nogu, vratila se kući. Međutim, bol nije prestajao i ona se ubrzo vratila u kliniku. Doktor je amputirao njenu nogu tačno ispod kolena.

Tri sedmice kasnije, Filis se teško razbolela. Nije mogla da se pomeri.

Otišla je u glavnu bolnicu da uradi rentgenski snimak, a doktor je izjavio da je gangrena zahvatila ranu na njenoj nozi, i da

se proširila iznad kolena. Bila je potrebna druga amputacija iste noge.

Nakon hirurškog zahvata, Filis je hospitalizovana. Njeno zdravstveno stanje se toliko pogoršalo da je izgubila svaku nadu. Nazvala je Anu, direktorku službe za žene pri Kenija Re adventističkoj crkvi.

Pogledavši Filis, Ana je bila ubeđena da je njena prijateljica na samrti. Ana se molila. Posle molitve, Filis se osetila snažnijom, zatraživši od Ane da nastavi da se moli za nju. Ana se složila sa tom idejom, dajući joj da nešto popije.

Narednog dana, Ana je došla u bolnicu sa nekoliko drugih žena iz crkve. Došle su i narednog dana i nastavile tako da dolaze. Pastor crkve i starešine su je, takođe, posećivali nudeći ohrabrenje i molitve.

U svom bolesničkom krevetu, Filis se molila: "Gospode imaj milosti prema meni. O, Bože, zato što imam samo jednog sina."

Njen sin kojeg je sama odgajala, napustio je Adventističku crkvu, posle smrti svog oca pre 11 godina. Bio je ljut na rodbinu svog pokojnog oca koja je preuzela njihovu kuću i sve njihove stvari nakon smrti Filisinog supruga. U nekim delovi-

ma Kenije, žena se smatra odgovornom za dobro stanje svog supruga, a biva okrivljena ako on umre. Rodbina njenog pokojnog supruga je krivila Filis za smrt supruga, uzimajući joj sve što je posedovala.

Vernici crkve su je svakodnevno posećivali tokom tri meseca koliko je bila u bolnici. Oni su joj pomogli za plaćanje medicinskih troškova i zdravstvenog osiguranja.

Kada se vratila u svoj iznajmljeni dom, vernici crkve su nastavili redovno da je posećuju i da joj pomažu u svakodnevnim potrebama.

A onda, dogodilo se nešto zadivljujuće. Osmoro pacijenata iz bolnice zatražilo je da bude kršteno. Bili su taknuti saosećanjem koje su vernici crkve pokazivali prema Filis, tako da su poželili da budu deo takve zajednice. Nakon toga, sedam bračnih parova koji su živeli u njenom komšiluku, zatražili su, takođe, da budu kršteni. Oni su, takođe, bili pokrenuti brižnom ljubavlju koju su vernici pokazivali prema Filis.

Kada je Filisina majka došla iz drugog dela države da obiđe svoju ćerku, odeljenje za službu žena iz crkve Kenija Re iznenada je došlo i prekinulo Filisinu molitvu za doručak u njenom domu.

Filisina majka, odana vernica druge hrišćanske denominacije, bila je toliko zadivljena da je izjavila da želi da postane adventista. Ona je kasnije sa jednom od Filisinih sestara krštena.

Da bi se Filisina radost upotpunila, njen sin se krstio i venčao u crkvi Kenija Re 2018. godine.

Od trenutka kada je izgubila svoju nogu, ukupno 25 osoba bilo je kršteno. Ona smatra da je ovo prekrasna nadoknada.

“Zahvalna sam Bogu što se moj sin vratio u crkvu. Možda imam samo jednu nogu, ali je donela mnoštvo duhovnih blagoslova mojoj porodici i meni. Ona je dovela 25 ljudi Bogu.”

U vezi sa pričom

- Filisini omiljeni biblijski stihovi su: Psalam 23.
- Skinite slike srednje veličine o ovoj priči sa naše fejsbuk-stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike su postavljene na fejsbuk u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionaska priča bila izneta.
- Slike veće rezolucije možete skinuti iz baze podataka ADAMS: bit.ly/one-leg-25.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Misionске informacije

- Prvi adventistički misionar u Keniji bio je Kanađanin A. A. Karskalen, koji je došao iz Britanije 1906. godine. U toku 14 meseci, izgradio je nekoliko bazičnih misionarskih zgrada i naučio “Luo” jezik, koji nikada ranije nije bio zapisivan. Kasnije je preveo Jevanđelje po Mateju na Luo jezik, koje je 1913. godine Inostrano britansko biblijsko udruženje iz Londona prihvatilo i štampalo.
- Adventistički univerzitet Istočne Afrike Baraton (UIAB) osnovan je 1980. godine i postao prvi privatni univerzitet akreditovan od strane vlade Kenije 1991. godine. UIAB ima klasične studije i post diplomske studije iz biznisa, prosvete, zdravstvenih nauka, nauke i tehnologije.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju adventističke bolnice u Filisinom rodnom gradu, Kisumu. Hvala vam što planirate da priložite veliku dar za promociju fizičkog i duhovnog zdravlja u Keniji. 🌍

800 krštenja u 32. godini života

KENIJA | 12. oktobar

Francis Ndača, 32

F Francis Ndača je doveo više od 800 ljudi do krštenja u Keniji. Pa ipak, on ima tek 32 godine i nije zaposlen od strane Hrišćanske adventističke crkve.

Kako je to moguće?

Francis nije odlazio u crkvu dok je rastao u gradu Nijeri, u centralnom delu Kenije. Njegov otac, pastir, pripadao je jednoj hrišćanskoj denominaciji, a njegova majka drugoj. Nije imao želju da ide ni u jednu od tih crkava.

Kao mladić, otvorio je radnjicu sa polovnom obucom u jednom drugom gradu, Kitale, udružujući se sa nekoliko propovednika nehrišćanske svetske religije. Odlučio je da se pridruži njihovoj religiji, ali nije doživeo obraćenje.

Jednog dana, prisustvovao je javnom sastanku u kome su prisustvovali tri propovednika nehrišćanske svetske religije i pet hrišćanskih propovednika.

Sastanak usaglašen sa dozvolom lokalnih vlasti, koji su organizatori nazvali "Dijalog", omogućio je govornicima da naizmenično

razgovaraju o svojim verovanjima na gradskoj ulici.

Francis je bio iznenađen kad je čuo nehrišćanske propovednike da govore o dobrim i zlim duhovima. Oni su govorili da su duhovi koji su pomagali nehrišćansku religiju bili dobri, a oni drugi loši. U tom trenutku, Francis je rešio da se ne pridružuje toj religiji.

Iako je imao manjak religioznog znanja, smatrao je da su svi duhovi, zapravo, pali anđeli ili demoni. Odbijao je da poveruje u postojanje dobrih demona.

Kada se dijalog završio, Francis je upitao hrišćanske propovednike koju crkvu su predstavljali.

"Hrišćansku adventističku crkvu", odgovorio je jedan od njih. Francis nikada ranije nije čuo za adventiste.

Na svom poslu upitao je jednog starijeg čoveka, koji je u blizini prodavao cipele, o Adventističkoj crkvi.

"To je sotonska crkva", odgovorio je stariji čovek. "Ona poučava ljude o zverima sa rogovima na glavama."

Francis je odlučio da ne postane adventista.

Osam meseci je proteklo, a on je ponovo prisustvovao jednom javnom dijalogu. Svaki dan je odlazio na predavanja tokom sedam dana. Adventistički propovednici su uključivali biblijska proučavanja u svoje prezentacije, a Francis je bio ubeđen da su iznosili istinu.

On i troje drugih ljudi bilo je kršteno.

Francis koji je tada imao 20 godina, želeo je odmah da objavljuje Isusa. Nabavio je knjige i DVD-eve da bi naučio kako da pro-

U vezi sa pričom

- Pogledajte Francisov video klip na jutjubu: bit.ly/Francis-Ndacha.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča prezentovana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: bit.ly/800-Baptisms-at-Age-32.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Brze činjenice

- Kenija ima najveći broj kvepera na svetu, oko 133.000 članova.

poveda. Posle godinu dana, prodao je svoju prodavnicu cipela i počeo da putuje od grada do grada, propovedajući na ulicama i učestvujući u dijalozima sa propovednicima iz nehrišćanske svetske religije.

Kada su ljudi zatražili da budu kršteni, upućivao ih je na Adventističku crkvu.

“Dok propovedamo, prisustvujemo mnogim čudima koje Hristos čini preko nas”, kaže Francis.

“Samo u proteklom mesecu, pedeset ljudi zatražilo je da bude kršteno.”

U jednom mestu, lokalni nehrišćanski propovednici zatražili su da im u pomoć dođu propovednici iz glavnog grada Kenije, Najrobija, da bi se suprostavili Francisovom propovedanju na javnom dijalogu.

Propovednici su došli i Francis je razgovarao sa njima u naredna četiri dana. Petog dana, lokalno sveštenstvo zabranilo je svojim vernicima da prisustvuju dijalozima.

Tada je policija zatražila od Francis da napusti grad.

“Nikog nismo krstili, ali je lokalna adventistička crkva bila veoma zahvalna za naše napore, dajući nam ideju za novi sistem oglašavanja uličnih sastanaka.”

U julu 2018. godine, učestvovao je u dijalogu u gradu u kome su mnogi ljudi pripadali nehršćanskoj religiji. Dok su ga ljudi slušali kako poredi učenja iz njihove svete knjige sa Biblijom, mnogi su odlučili da priđu Hristu. Ovo je razbesnelo jednog zvaničnika koji nije bio hrišćanin i koji je naredio Francisovo hapšenje.

Dok je bio u policijskoj stanici, narod se okupio ispred nje, tražeći njegovo oslobađanje. “Dozvolite mu da nastavi da propoveda”, uzvikivali su. “Sada smo saznali istinu.”

Nakon pet sati, Francis je bio pušten uz kauciju od 10.000 šilinga (100 USA\$), a gomila se razišla.

Natrag na ulici, Francis je promenio usmerenje svojih prezentacija na biblijska proročanstva. Dvadeset sedmoro ljudi bilo je kršteno, a jedan čovek odgajen u nehrišćanskoj porodici završava biblijski tečaj u pripremi za krštenje. On je izjavio, da su ga Francisovi problemi sa policijom privukli Hristu.

“Video sam kako su nehrišćani delovali i video sam da nisu bili iskreni. Kako su mogli da koriste silu i uhapse ga? Nisu iskreni.”

Francis stalno putuje sa svojom suprugom, četvorogodišnjom ćerkom, sinom od tri meseca i nekoliko adventističkih prijatelja koji mu pomažu u propovedanju. On kaže, da niko ne mora da bude pastor da bi objavljivao Isusov skorašnji dolazak.

“Čak nije potrebno ni da radite za Crkvu da biste propovedali. Svako može da iznosi Radosnu vest o Isusovom skorašnjem dolasku!”

Ljudi sa kikama i otac

Majkl Kudžu, 38

Majkl Kudžu je mrzeo svog oca od kada zna za sebe. Kada bi ga neko pitao za oca, Majkl bi odgovarao: "Moj otac je mrtav." To je pokazivalo koliko ga je mrzeo.

Otac se razveo od majke kada je Majkl imao 9 godina, dok su živeli u Ugandi. Neko vreme, Majkl je posećivao očevu farmu, međutim, otac ga je primoravao na težak rad. Kada bi obavio rad, nije mu davao da jede. Momak se osećao iskorišćenim.

Jednom, tokom posete svom ocu, Majkl je rekao svojoj majci: "Ne mogu više da ostanem sa ocem." Nikada se više nije vratio na farmu. Međutim, nije mogao da zaboravi svoju ogorčenost. Život je bio težak, a on je krivio oca. Smatrao je da bi život bio lakši da otac nije napustio porodicu.

Bez novca, Majkl je posle treće godine srednje škole napustio školu i postao reper.

Preselio se u Keniju, gde je radio u noćnim klubovima dve godine puštajući dugu kosu upletenu u kike. Kada ga je jedan ujak

pozvao u Južni Sudan, nastavio je sa svojim hip-hop seansama u noćnim klubovima u Džubi.

Jednog dana, Majkl je koračao ulicom kada mu se čovek, vlasnik jedne radnje obratio, rekavši: "U koju crkvu ideš?"

Majkl je zastao, a zatim odgovorio: "Ja ne idem u crkvu."

"Zašto ne?"

"Pogledaj me", rekao je Majkl pokazujući na svoje duge kike. "Zar misliš da mogu ovakav da idem u crkvu?"

"Da, možeš da ideš u crkvu."

Majkl je upitao čoveka u koju crkvu odlazi i saznao da je to bila Centralna adventistička crkva u Džubi.

"Oni u toj crkvi imaju lažne molitve sa lažnim isceljenjima", rekao je čoveku.

Vlasnik radnje je pozvao Majkla da dođe, međutim, on je odbio.

Sledeći put kada je Majkl prolazio pored radnje, okrenuo je glavu na drugu stranu, dok ga je vlasnik radnje pozivao. Međutim, vlasnik radnje ga je ponovo pozvao naredni put kada ga je video: "Počinjemo trone-

deljnu evanđeosku seriju sledeće Subote. Zašto ne bi došao?"

Na sastancima Majklu su se svidеле neposredne molitve Bogu. Zatim, pastor je govorio o sedmom danu Suboti, navodeći biblijske stihove da pokaže da Bog nije promenio svetkovanje sa subote na nedelju.

Kod kuće, Majkl je pažljivo čitao Bibliju postavši ubeđen da je dan za svetkovanje - Subota.

U toku poslednje subote evanđeoskih predavanja, Majkl je sa još nekoliko ljudi bio kršten u reci Nil. Niko nije ništa rekao za njegove dugačke kike.

Međutim, kada je počeo da dolazi u crkvu Subotom, čuo je komentare o svojoj kosi: "Ti si kršteni vernik, zar ne želiš da obriješ svoju kosu", upitao je vernik crkve.

"Da li ti to želiš da me izazoveš", odgovorio je Majkl. "Čak je i Samson imao dugačku kosu. Ova kosa nije zlo."

"Ali, ljudi te gledaju zbog tvoje kose", odgovorio je vernik.

"Nije me briga, ne bi trebalo da sudimo druge ljude po izgledu", rekao je Majkl.

Međutim, Majkl je znao da nešto nije bilo ispravno. Kada bi iznosio svoje lično svedočanstvo u različitim crkvama, otpočinjao bi uvek govoreći: "Nemojte se plašiti mog izgleda, ja sam jedan od vas."

U dubini svog srca želeo je da zna, da li su ga adventisti zaista prihvatili ili ga samo koriste za svoje ciljeve, kao što je njegov otac to činio godinama ranije. Godinu dana je prošlo, shvatio je da ga vernici crkve vole. Bio je u svom domu, posekao je kike.

U tom trenutku, setio se svog oca. Pročitao je u jevanđelju po Mateju: "Ako li ne opraštate ljudima grijehе njihove, ni Otac vaš neće oprostiti vama grijehе vaše." (Matej 6,15)

Molio se: "Ako je to Tvoja volja, neka bude tako. Uči me kako da praštam."

Trebalo mu je tri meseca da pronade očev broj telefona. Majkl je očekivao da će otac biti ljut, ali nije bio.

U vezi sa pričom

- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča prezentovana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: bit.ly/Dreadlocks-and-Dad.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

"Ko je to? Zar to nije moj sin", upita otac.

"Da, ja sam", reče Majkl. "Teško mi je da objasnim šta se dogodilo."

"Nema veze, nemoj da brineš, želim samo da mi se vratiš kao sin. Dođi kući kada budeš mogao, a ja ću ti dati svoj blagoslov."

Trideset godina mržnje iščezlo je iz Majklovog srca.

"Mislio sam da ću ga mrzeti do kraja svog života", kaže Majkl koji danas ima 38 godina i radi kao vozač obavljajući sitne poslove u Džubi.

"Međutim, sve se promenilo zbog propovedi koju sam čuo u adventističkoj crkvi. Ta crkva zaista priprema ljude za Nebo."

Hvala vam što ste svojim darovima 13. Subote 2016. godine pomogli izgradnju dečjih subotnoškolskih učionica u Centralnoj adventističkoj crkvi u Jubi, u koju Majkl odlazi na bogosluženja Subotom.

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju srednje škole u blizini crkve. 🌐

Potruga u 13 crkava

JUŽNI SUDAN | 26. oktobar

Meri Džon Ajdža, 42

Meri Džon Ajdža nikada nije razmišljala da potraga za crkvom može biti teška. Odrasla je prisustvujući bogoslužjima u glavnoj hrišćanskoj denominaciji u Južnom Sudanu. Međutim, nije se osećala srećnom. Nije mogla da vidi jedinstvo ni oseti ljubav. Kada je napunila 16 godina, otišla je u drugu crkvu.

U novoj crkvi, primetila je da su se ljudi žestoko borili da budu đakoni ili starešine. Stalno su se svađali oko toga ko bi bio glavni. Nije osetila nimalo ljubavi, pa je otišla nakon dve godine.

Naredna crkva izgledala je misioniski orijentisana. Ali, kada je crkva primila veliku količinu humanitarne pomoći u odeći, vernici su se sukobili oko toga kako da podele suknje, pantalone, majice, među sobom. Meri je napustila tu zajednicu.

U četvrtoj crkvi, Meri se razbolela dok je čistila crkveno dvorište. Dok je čistila, osetila je iznenadni bol u svojoj nozi. Noga joj

je oticala. Otišla je kod vrača, koji je, nakon što je saslušao njenu priču, izjavio da je zakoračila na komad prokletog tla dok je čistila. Neko je u crkvi bio neprijateljski raspoložen protiv nje i maliciozno ciljao na nju prokletstvom, rekao je.

Vrač je uzeo žilet i napravio male posekotine na njenom telu od glave do prstiju na nogama, zatim je prolio toplu vodu na nju i protljao telo nekim korenjem. Nakon toga, dao joj je da popije čaj od tog korenja. Ovaj tretman je obavljao dvaput dnevno naredne tri godine. Meri je bila u velikim bolovima da nije mogla da hoda, već je puzila.

Jednoga dana, bol je nestao odjednom i mogla je ponovo da hoda. Vrač je izjavio da je njegov tretman bio uspešan i kazao Meri cenu: dve koze i veliku sumu novca.

Meri se nije vratila u svoju crkvu plašeći se da će opet biti pod kletvom. Izabrala je petu crkvu i verno odlazila svake nedelje na bogoslužnja, dok se nova crkva nije

otvorila u njenoj blizini. To je postala njena šesta crkva. Zatim, došla je sedma, pa i osma crkva.

U međuvremenu, Meri je rodila sina. Dok je ležala u krevetu, ispijajući vodu iz šolje, osetila je oštar bol u vratu. Vrat je počeo da se steže. Vrač je rekao da je neko pokušao da je ubije stavljajući nešto u šolju.

Meri je provela još godinu dana u krevetu, a vrač joj je svakodnevno davao da pije čaj od nekog korena. Konačno izlečila se.

Meri je nastavila da odlazi u nove crkve tražeći ljubav i jedinstvo. Razbolela se još dvaput, a vračevi su krivili u oba slučaja uroke. Četvrti put vrat joj je otekao a otoci su se bili proširili po celom telu. Vrač je tada rekao da je neko stavio nešto u njenu hranu, ali nije mogao ničim da joj pomogne. Meri je otišla kod drugog, zatim trećeg vrača. Svi su se složili sa izjavom da je neko otrovao njenu hranu. Koristili su svoje kompjutere da joj pokažu gde se nalazio otrov, međutim, niko nije mogao da joj ponudi izlečenje.

U to vreme, Meri je pohađala trinaestu crkvu, i po prvi put odlučila je da se moli Bogu za pomoć. U očajanju, molila se i postila tri dana, a zatim otišla u bolnicu.

Kada je doktor čuo da se molila i postila, rekao je, "To je najbolja stvar koju si mogla da učiniš. Ti si potražila pomoć od glavnog lekara."

Dao joj je injekciju i otok je nestao.

Meri je bila srećna što je Bog odgovorio na njene molitve, međutim, i dalje nije osećala mir u crkvi. Problem je nastao kada je sa dva pastora iz crkve počela da radi na sitnjenju velikih kamenova na manje delove na planini blizu glavnog grada Južnog Sudana, Jube.

Pastori i ona su se raspravljali oko toga kako da prodaju lomljeni kamen. Meri je razmišljala: "U ovoj crkvi takođe nedostaju ljubav i jedinstvo. Pitala se gde da se okrene.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Meri na jutjub klipu na linku: bit.ly/Mary-ljaa.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča prezentovana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: it.ly/Searching-in-13-Churches.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

U tom trenutku setila se Hrišćanske adventističke crkve. To je bila jedina crkva koju nikada nije posetila.

Setila se kako je viđala ljubav na licima adventista dok su razgovarali.

"To je to, rekla je dvojici začuđenih pastora. lći ću u adventističku crkvu."

Meri je bila krštena posle evanđeoskih sastanaka u Jubi u aprilu 2017. godine. Kasnije, njen suprug i stariji sin bili su, takođe, kršteni.

Meri se više ne brine za uroke.

"Sada sam slobodna i srećna. Više se ne plašim da ću biti trovana, jer je Isus jači od bilo koje kletve", rekla je.

Pre nekog vremena, sreća je jednog od pastora sa kojima je sitnila kamen.

"Zašto izgledaš tako zdravo i srećno", upitao je.

"Našla sam radost i istinu", rekla je. "Našla sam pravo jedinstvo među Božjom decom."

Hvala vam što ste 2016. godine svojim darovima 13. Subote pomogli da se izgrade dečje subotnoškolske učionice u centralnoj adventističkoj crkvi u Jubi, u kojoj Meri slavi Boga i svetkuje Subotu.

San čvrstog vojnika

JUŽNI SUDAN | 2. novembar

Danijel Deng Mačiek, 39

Danijel Deng Mačiek, visoki snažni vojnik u vojsci Južnog Sudana nije želeo da se bori.

Istočna afrička oblast bila je poprište krvavog građanskog rata, a Danijel nije želeo da ubija svoje sunarodnike.

Tri dana je postio i molio se za mir u decembru 2013 godine.

“Moj Bože, Ti si pravi Bog, nema drugog Boga osim Tebe. Ja sam vojnik, a ljudi žele da se borim protiv svojih zemljaka. Molim Te vodi narod južnog sudana.”

Treće večeri, Danijel je tokom noći usnio san. Tri anđela obasjana svetlošću pojavila su se u njegovoj spavaćoj sobi u Jiolu, njegovom rodnom mestu koje se nalazilo na osam sati vožnje autobusom, severozapadno od glavnog grada Južnog Sudana, Jube.

“Probudi se i pevaj pesmu sa nama”, rekao je jedan od anđela. Začuden, Danijel je upitao: “Odakle ste došli?”

“Tvoj post i molitve doprle su do Tvorca. Poslani smo k tebi da te krstimo”, rekao je.

I dalje u snu, Danijel se pridružio anđelima u pevanju pesme u slavu Isusovog dela spasavanja ljudi. Zatim su ga anđeli odveli do jezera Jiol izvan grada. Jedan anđeo je obukao Danijela u belu haljinu i krstio ga u jezeru, dok su druga dvojica posmatrala.

Posle toga, anđeli su mu dali Bibliju i uputili ga u obližnju crkvu.

“Tamo ćeš naći nešto zanimljivo”, rekao je jedan od njih.

Anđeli su tada nestali. Danijel je ušao u crkvu. Video je mrtve ljude koji su ležali na podu. Samo je mali dvogodišnji dečkić bio živ. Rekao je dečkiću da se moli sa njim. Dok su se molili, mrtvi vernici crkve su oživele.

U tom trenutku, Danijel se probudio iz sna. U naredne tri godine, razmišljao je o tome šta je taj san značio.

Godine 2017. upoznao je hrišćanskog pastora koji ga je zajedno sa suprugom krstio za vreme nedeljnog bogoslužjenja. Kada je izašao iz vode, učinio je nešto što

kao odrasla osoba nikada ranije nije, zaplakao je.

“Zašto plačem”, upitao je pastora.

“To je delo Svetog Duha”, odgovorio je pastor.

Danijel je bio zbunjen i besan. Bes je učinio da plače još više. Osećao se veoma neprijatno. Muškarci ne plaču u Južnom Sudanu, a čvrsti vojnici ne smeju da plaču. U naredna dva dana, Danijel je stalno plakao.

A onda je, njegov dvadesetdvogodišnji nećak Abraham došao u posetu. Ne mogavši da sakrije suze, Danijel mu je rekao da je plakao od svog krštenja.

“Ujače, zašto si se krstio u toj crkvi”, upitao je Abraham, “to nije prava crkva.”

Abraham je uputio svog ujaka kroz biblijsko proučavanje na Subotu kao sedmi dan i dan od odmora.

Istog trena, Danijel je bio ubeđen da treba da proslavlja Boga u Abrahamovoj Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Naredne Subote, zajedno sa svojom suprugom, otišao je u centralnu adventističku crkvu u Jubi. Tri meseca kasnije, 20. januara 2018. godine, ovaj bračni par bio je kršten.

Danijel nije pustio ni suzu kada je izašao iz vode.

“Moj san bio je ispunjen”, rekao je okupljenim vernicima, ispričavši im priču o svom snu.

Videvši Danijelovu radost, jedan od njegove braće i njegova supruga bili su kršteni, a njegova majka se priprema za taj obred.

Danijel koji danas ima 39 godina, zadržan je načinom na koji je Bog odgovorio njegovoj molitvi. Molio se za mir u Južnom Sudanu 2013. godine, a Isus je odgovorio snom koji je pokazao put prema pravom miru – da krštenjem preda svoje srce Isusu.

“Srećan sam! Nema više suza. Nikada se nisam srećnijim osećao, nego otkad sam kršten.”

U vezi sa pričom

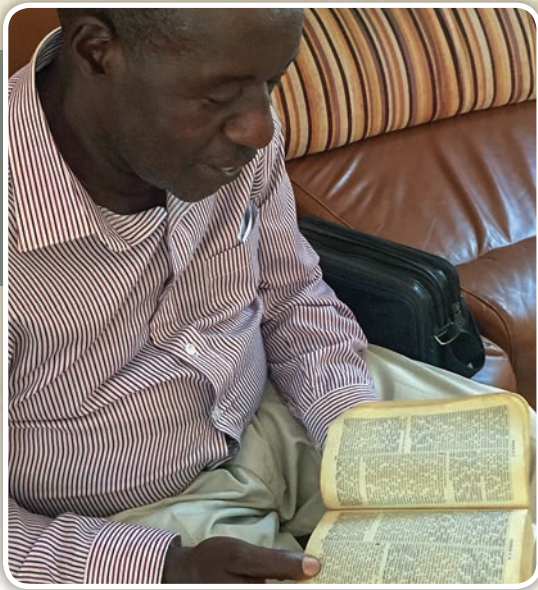
- Pogledajte video klip sa Danijelom, na linku: bit.ly/Daniel-Machiek.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča prikazana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: bit.ly/Tough-Soldiers-Dream.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Misionske informacije

- Prvi obraćenici u Sudanu bili su Munir Andravis i njegova supruga, nakon što su pohađali Bliskoistočni koledž u Bejrutu i vratili u Sudan 1955. godine, započinjali misionarsko delo u glavnom gradu. Oni su delili humanitarnu pomoć u odeći i promovisali aktivnosti dopisne biblijske škole.
- Crkva poseduje medicinski centar, adventističku kliniku Munuki, dopisnu biblijsku školu, radio stanicu “Spasenje radio FM” u gradu Jubi u Južnom Sudanu.
- Religije koje su zastupljene u Južnom Sudanu osim tradicionalnih autohtonih religija su hrišćanstvo i islam.

Hvala vam za darove 13. Subote u 2016. godini koji su pomogli da se izgrade učionice za dečju subotnu školu u centralnoj adventističkoj crkvi u Jubi, u kojoj Danijel proslavlja Boga subotom.

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju srednje škole u blizini crkve, u Jubi. 🌍

Autobuski propovednik

Samuel Ndagidžimana, 59

Neki ljudi čitaju knjige ili igraju igrice na svojim mobilnim telefonima, dok se voze autobusom na posao.

Samuel Ndagidžimana propoveda.

Samuel govori o Isusu i Njegovom skorašnjem dolasku, dok putuje na posao svakog jutra u glavnom gradu Ruande, Kigaliju.

Nikada nije znao da li njegove reči imaju bilo kakav uticaj na slušaoce, sve dok mu se jednog dana, dok je prelazio ulicu u Kigaliju, jedna žena nije obratila.

“Pastore, molim vas, zastanite”, rekla je.

Samuel nije bio pastor, ali je navikao da ga ljudi na taj način oslovljavaju zbog svog običaja da propoveda u autobusima. Zastao je, i pogledao iznenađeno ženu.

“Ne poznajem vas, da li smo se negde sreli?”

“Radite veoma dobar posao, ali možda to i ne znate”, reče žena. “Sreli smo se u autobusu, a vi ste propovedali o problemu koji sam ja imala.”

Žena je podsetila Samuela da je jednog jutra propovedao o tome da treba da stavimo Boga na prvo mesto.

Rekli ste: “Kada dođete na posao, dajte Bogu prvo mesto u svojim planovima.

Učinite Boga prvim u svemu što govorite, prvog u svemu onome što činite”, rekla je.

Poruka je uticala na nju da donese važnu odluku čim je došla na svoje radno mesto.

“Kada sam stigla na posao, suočila sam se sa veoma izazovnim problemom. Klekla sam i molila se, “Bože, onaj Božji čovek koji je propovedao jutros rekao je da treba da budeš prvi u mom životu. Pomozi mi da Te stavim na prvo mesto u svom životu.”

Posle molitve, osećala se snažnijom i znala je šta će reći svom šefu.

Nekoliko sati je prošlo i njen šef je došao na posao. Došao je odmah do njenog stola.

“Kada možemo da idemo”, pitao je.

“Šefe, neću da grešim,” odgovorila je. “Ne mogu da idem sa vama iz tri razloga. Prvo, ja sam udata žena i treba da budem verna svom suprugu. Drugo, ja sam hrišćanka i neću grešiti protiv svog Spasitelja. Treće, ja sam vođa u svojoj crkvi, i treba da budem primer drugima.”

Šef nije očekivao ovakav odgovor.

“Prilazio sam ti mnogo puta, i nikada nisi rekla ni da ni ne. Zašto? Čula si moj predlog ali nisi donela nikakvu odluku.”

Njegovo lice se namrštilo.

“Bićeš otpuštena sa posla zbog ovog”, zarežao je, izjurivši iz prostorije.

Žena je duboko udahнула i pomolila se. Nije želela da bude otpuštena sa posla.

“Bože, ja sam Te proslavila na svom poslu, učinila sam da budeš Prvi. Ako budem otpuštena, molim Te, vodi brigu o mojoj deci.”

Da bi bila otpuštena, trebalo je da primi pisano rešenje od svog šefa da je otpuštena sa posla. Mislila je da će joj pismo biti uručeno sledećeg dana, ali nije bilo. Drugi dan je prošao, a pisma ni dalje nije bilo.

Te večeri, na televizijskim vestima, čula je da je njen šef bio otpušten. Plakala je i slavila Boga.

Na ulici, žena je rekla Samuelu: “Trebalo je da budem otpuštena, ali zadržala sam svoj posao. Ne zahvaljujem Bogu što je moj šef otpušten, već zato što Bog štiti one koje Ga stave na prvo mesto u svom životu.”

Samuel je odlučan da nastavi da propoveda u autobusima. On, takođe, ponekad propoveda i na ulicama. Međutim, najviše od svega, teži da propoveda bez reči. Uz Božju pomoć, trudi se da njegova pojava i delovanje otkrivaju Hrista drugim ljudima.

Vernici crkve širom sveta su propovedali, takođe, bez reči kada su učestvovali u darovima 13. Subote 2016. godine, kojima su potpomogli otvaranje medicinske škole na kampu Adventističkog univerziteta centralne Afrike u Kigaliju.

Samuel kaže da je zahvalan Bogu za medicinsku školu, u kojoj profesori i učenici pomažu širenje evanđelja širom Ruande. 🌍

U vezi sa pričom

- Pročitajte kako je anđeo zapalio Samuelov duvan u dečjem misionom časopisu.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misiona priča prikazana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Bus-Preacher.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Misionске informacije

- Adventističko delo u onome što je sada Ruanda, otpočeo je D. E. Delhove, mladi radnik iz Belgije, kratko vreme nakon Prvog svetskog rata. Na početku rata, Delhove je bio regrutovan u belgijsku vojsku, i tokom rata služio kao vojni pastor u delu Istočne Afrike, koja je kasnije postala Ruanda. Posle rata, njegova porodica i on postavljeni su da budu misionari u predelima u kojima nije bilo adventističkog prisustva. Delhove je tražio zemlju na kojoj bi izgradio misionarsku stanicu. Dato mu je 50 hektara, 18 km severno od grada Nijanze, na nižem grebenu poznatom po imenom Brdo lobanja. Sujevni meštani izbegavali su ovu oblast, jer su verovali da ju je u prošlosti, kralj Ruande prokleo. Tu je postavljena osnova za misiju Gitve.

Brze činjenice

- Ruanda drži svetski rekord po najvećem broju žena u parlamentu. Više od 60% članova parlamenta su žene.

Siroče genocida

RUANDA | 16. novembar

Delfin Uvinez, 25

Moja najranija sećanja su plakanje zbog gubitka roditelja u hrišćanskom sirotištu. Stalno sam zapitkivala osoblje kada ću moći da vidim mamu.

“Videćeš je”, uveravali su me.

Smatrala sam da je moja majka negde otišla, i čekala sam njen povratak. Međutim, kako je vreme prolazilo, osećala sam se sve više i više beznadežno.

Među osobljem bile su žene koje su bile zamene za majke. Moja je bila adventista koja se zvala Brižit. Moja nova majka odvela me je u crkvu, i svidela mi se promena atmosfere. Vernici crkve bili su ljubazni.

Međutim, vlasti su zatvorile sva sirotišta kada sam imala sedam godina, i mene je usvojila jedna porodica. Očekivala sam da će porodica obasjati moj život, međutim, dogodilo se suprotno.

Na početku, porodica je pažljivo postupala prema meni... Imali su ćerku koja se zvala Mutesi i koja je bila mog godišta. To me je ispunjavalo radošću, jer sam očekiva-

la da će me njeni roditelji voleti poput nje. Ali, nisu.

Ujutru, morala sam da očistim kuću i donesem vodu, pre nego što odem u školu. Zbog ovih poslova kasnila sam u školu, a nastavnici su me kažnjavali batinanjem.

Ponekad bi me učitelji izbacili sa nastave, naređujući mi da se vratim kući, ali, morala sam da čekam izvan školske zgrade, dok se nastava ne završi da bi se peške vratila kući sa svojom usvojenom sestrom.

Moja nova majka je znala da je ona bila izvor mojih problema, ali nije činila ništa da ih reši.

Ubrzo, počela je otvoreno da iskazuje mržnju prema meni. Odbijala je da mi daje hranu kad je bilo vreme za obroke, govorila je da prestanem da je nazivam majkom.

“Ja nisam tvoja biološka majka”, govorila je.

Za razliku od nje, Mutesi me je volela. Plakala je kad bi videla da sam trpela. Davala mi je hranu i mleko, iako joj je majka prebacivala što deli sa mnom. Mutesin otac me je, takođe, voleo.

Sve je postalo još gore na kraju školske godine kada sam imala 13 godina. Položila sam svoje ispite, ali Mutesi nije. Kada smo se tog dana vratile kući, Mutesina majka

me je izbacila na ulicu. Srećom, druge hraniteljske porodice su me prihvatile tokom narednih nekoliko godina. Vlasti su, takođe, pomagale. Nisam završila srednju školu.

Dok sam rasla i sazrevala, život mi je delovao sve više beznadežno. Mrzela sam sve oko sebe, i bila ubeđena da i mene svi mrze. Pitala sam se da li me Bog poznaje, i Njega sam mrzela.

Pokušala sam da izvršim samoubistvo opijajući se alkoholom, ali nisam uspela.

Jednog dana, dok sam prolazila jednom ulicom u gradu Njamata, čula sam glas propovednika preko zvučnika.

Propovednik Frederik Musoni držao je evanđeoska predavanja u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

“Da li želiš da budeš čovek”, pitao je. Zvučalo je kao da se obraća neposredno meni. Slušala sam neko vreme. Osećala sam glas koji se obraćao mom srcu: “Budi spokojna, volim te.”

Kada je propovednik ponovio poziv, glas se ponovo obratio mom srcu, i odgovorila sam. U crkvi, propovednik se pomolio za mene, i otišla sam kući ispunjena radošću.

Te noći, spavala sam mirno prvi put u svom životu.

Bila sam krštena sa još 150 osoba na kraju te serije evanđeoskih predavanja. Bili smo među 110,000 krštenih ljudi nakon tri sedmice evanđeoskih predavanja koja su se simultano održavala na 2,027 mesta širom Ruande u toku 2016. godine.

Kada sam izašla iz kršteničkog bazena, osećala sam mir i slobodu u svom srcu. Počela sam da volim druge ljude, shvatila sam da me Bog nikada nije napustio. Volim Isusa koji je umro za mene, verujem da će mi nazad dati roditelje.

Danas imam 25 godina. Izrađujem i prodajem rukotvorine.

Ako ste roditelj i imate udoban dom, molim vas, brinite se za neko dete u potrebi. Nemojte izgovarati oštre reči tom dete-

U vezi sa pričom

- Delfina je bila dodatno ožalošćena kada je posetila memorijalni centar genocida u Kigaliju kao učenica srednje škole. Nakon što je videla užase genocida, nije progovarala šest meseci. Kada je počela ponovo da govori, njen glas je bio trajno promenjen.
- Pogledajte video klip na jutjubu sa Delfinom na linku: bit.ly/Delphine-Uwinez.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča prikazana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Orphan-of-Genocide.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Brze činjenice

- Ruanda je ruralna država sa oko 90% stanovništva koje se bavi uglavnom poljoprivredom.
- Ruanda je jedna od tri afričke države u kojima možete videti gorile u divljini. Gorile su najčešća vrsta majmuna u oblasti centralne Afrike, koja obuhvata zapadni deo Ruande. Gorila-turizam je glavni izvor prihoda koji Ruandi donosi milione dolara godišnje.

tu, jer čak i kad odraste, ono neće zaboraviti šta je čulo.

Ako patite, možda zato što niste poput mene, odgajani od svojih roditelja, znajte da se mir nalazi samo ako dopustite da Isus bude sve u vašem životu. Isus je pravi Roditelj, Utešitelj i spokoj. 🌍

Sestrino delo

Ivon Mušimijimana, 27

Ivon je radosno prihvatila da peva na koncertu u svojoj srednjoj školi. Pozajmila je usku prijanjajuću odeću od svojih prijateljica, izabrala šarenu šminku, da bi privukla pažnju publike kada bude na bini. A zatim, pevala je od srca.

Posle koncerta, učenici su se okupili oko nje. "Zašto zakopavaš svoj talenat", pitao je jedan. "Prestani da nosiš duge suknje", reče druga.

"Odeća adventističkih devojaka ne odgovara tvojoj lepoti i tvom lepom glasu."

Ivon je volela ove pohvale, prihativši rado želje svojih novih prijatelja da oстане na zabavi posle koncerta. Mnogi od njenih adventističkih školskih prijatelja, otišlo je nakon koncerta na bogosluženje u crkvu za početak Subote.

U Subotu ujutro, Ivon je otišla kao i obično u crkvu. Međutim, crkvene vođe su saznale da je ona sa još četvoro drugih adventističkih tinejdžera bila na zabavi. Svi oni bili su kažnjeni.

Četvoro je tražilo oprostaj obećavajući da neće više kršiti Subotu. Ivon je međutim, odbila da se izvini.

"Ne mogu", rekla je pastoru, "želim da nastavim da pevam i igram."

Prestala je da ide Subotom u crkvu. Promenila je svoj stil odevanja i način na koji je hodala. Gdegod je išla, ljudi su zastajali da je gledaju. Uskoro je postala jedna od najpopularnijih devojaka u školi.

Njena popularnost je još više narasla kada je počela da komponuje sopstvene pesme. Njena prva pesma postala je pravi hit na kampusu, a ona se srećno smešila, kada je videla da je učenici i profesori slušaju.

Ivonin novi život oduzimao joj je puno vremena, počela je da izbegava nastavu. Ipak, položila je završne ispite sa visokim ocenama. Iznenađeni profesori pitali su je kako je uspela da dobije dobre ocene, a da nije pohađala nastavu.

Nije znala šta da odgovori, ali je u sebi pomislila, da je razlog bio u tome što se njena majka molila za nju.

Na univerzitetu u glavnom gradu Ruande, Kigaliju, Ivon je vredno radila da postane pop zvezda. Sebe je prozvala Sestra Ivon, snimajući pesme u profesionalnim muzičkim studijima. Snimala je video klipove i nastupala u barovima i noćnim klubovima. Dodatno je dograđivala svoju odeću i

U vezi sa pričom

- Pogledajte Ivon na video klipu na jutjubu: bit.ly/Sister-Yvonne.
- Poslušajte Ivoninu pesmu o Bogu na jutjubu: bit.ly/Sister-Yvonne-video.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/
- fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionska priča ispričana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: bit.ly/Sister-Act-Yvonne.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Brze činjenice

- Značajno poboljšanje zdravstvenih usluga u proteklih deset godina u Ruandi rezultovalo je opštim poboljšanjem zdravlja ljudi i povećanjem prosečnog životnog veka za 10 godina.

šminku da bi se poklopila sa stilovima pop zvezda.

Nosila je tri minduše na svakom uhu i pirsing na nosu. Tetovirala se.

Njeni roditelji, koji su ostali u kući u istočnoj Ruandi, bili su žalosni i prestali da joj šalju novac.

Međutim, Ivon nije odustajala. Kada je uvidela da ne zarađuje dovoljno od koncerata da bi platila svoje račune, pokušala je da se zaposli na prodaji ženske odeće u gradskom tržnom centru. Zatim, zaposlila se kao vaspitačica u obdaništu.

Deca su bila zadivljena kada se Ivon pojavila u obdaništu obučena u pocepani šorts

od džinsa, pokrivena komadima nakita. U svojim domovima, deca su molila svoje zaprepašćene majke da im dozvole da se tetoviraju i da nose pirsinge. Kada su majke saznale da su deca inspirisana svojom novom vaspitačicom, pohrlile su u vrtić da se žale.

Stalne pritužbe žalostile su Ivon, koja je živela za vikende kada je mogla da igra u noćnim klubovima.

Međutim, plesanje nije odagnalo njenu tugu. Nije znala šta da radi.

Jednog dana, sedela je u svom domu kada je čula glas propovednika sa zvučnika iz obližnje adventističke crkve. Nije želela da sluša propoved. Zalupila je vrata od svoje spavaće sobe i pustila glasnu muziku.

Narednog dana, propovednik je ponovo propovedao. Zatim, propovedao je i trećeg dana. Obližnja adventistička crkva Rujenzi održavala je tronedeljnu evanđeosku seriju predavanja.

Konačno, Ivon je popustila i iz svog doma počela da sluša propovedi. Propovednikove reči grejale su njeno srce. Počela je da odlazi na predavanja u crkvu. Bila je krštena na poslednjem predavanju, posvetivši svoj glas Bogu.

Danas, Ivon ima 27 godina i radi u obdaništu. Ona takođe peva hrišćanske pesme, komponujući pesme na slavu Bogu i jedina je ženska osoba, vođa u svojoj crkvi.

“Zahvalna sam Bogu što me je sačuvao dok sam išla svojim putem. Da nije bilo Njegove zaštite, bila bih do sada možda mrtva.”

Posebno je zahvalna svojim roditeljima koji su je vaspitavali uz biblijske vrednosti. Ona uviđa istinu u stihu: “Uči dijete prema putu kojim će ići, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari.” (Priče Solomonove 22,6)

“Sigurna sam da su pouke moje majke u mojoj mladosti pomogle. Iako sam išla udaljavajući se od Boga, reči moje majke bile su u mom srcu.”

Spasen nehrišćanskom knjigom

ISTOČNO CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA |
30. novembar

Ilajdža, 50

Pažljivo proučavanje Biblije dovelo je mnoge ljude do Hrišćanske adventističke crkve u istočnoj Africi.

Međutim, Ilajdža je došao u adventističku crkvu pažljivo proučavajući svetu knjigu nehrišćanske svetske religije.

Ilajdža je odrastao u religioznoj islamskoj porodici ističući se u svojim studijama u istočnoj Africi. Učinio je da mu religija bude osnova njegovog životnog dela, stičući srodno zvanje na univerzitetima u tri zemlje Bliskog Istoka.

Uzdigao se kao religijski vođa u svojoj državi, a među odgovornostima koje je imao, nadgledao je misionarsko delo u svojoj zemlji.

Međutim, kada je otišao na akademski put u Italiju, u Rim, video je natpise na kućama koji su govorili da je Bog zapovedio ljudima da počivaju u Gospodnji dan od odmora. Iz Biblije je saznao da je dan Božjeg odmora bila Subota, međutim, u Rimu je video da se

radnje zatvaraju i ljudi odlaze u crkvu nedeljom.

Nešto drugo je zbunjivalo Ilajdžu. Obilazeći antičke iskopine u Italiji, video je da su ljudi bili krštavani uronjavanjem u vodu, kao Isus na reci Jordanu. Međutim, njemu i drugim akademskim putnicima rečeno je da se krštenje danas obavlja prskanjem vode po glavama ljudi. U Bibliji nije mogao da nađe instrukcije za ovakvo krštenje.

Kada se vratio u svoj dom, pažljivo je sagledao nešto više od šest poglavlja svoje svete knjige koja su govorila o Isusu. Usredsredio se posebno na devetnaesto poglavlje, koje sada upoređuje sa knjigom Elen Vajt "Čežnja vekova".

Za 40 godina Ilajdžinog života, niko mu nije propovedao o Isusu. Iz svoje svete knjige znao je da je Isus veliki prorok, ali običan čovek kao i svi ostali. Sada je u svojoj svetoj knjizi čitao je o Isusovom božanstvu,

Njegovoj smrti, Njegovoj sili stvaranja i zemaljskih čuda.

U poglavlju 3, stihovi 45. i 46. pročitao je reči koje su ga zadivile kada je shvatio da je Isus u stvari Bog.

Otvorivši Bibliju, uporedio je te stihove sa stihovima zapisanim u Knjizi proroka Isaije: "Jer nam se rodi Dijete, Sin nam se daje, kojemu je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savjetnik, Bog silni, Otac vječni, Knez mirni." (Isaija 9,6)

Ilajdža je odlučio – proslavljajući Isusa.

"Moja sveta knjiga mi je pomogla da shvatim Isusovo božanstvo i Isusa kao Tvorca. Odmah sam odlučio da prihvatim Isusa kao Tvorca, Gospoda i Otkupitelja u svom životu", rekao je prilikom intevjua. "Niko mi nikada o ovome nije govorio."

Dok je Ilajdža tražio crkvu u kojoj bi mogao da sazna više o Isusu, setio se javnih uličnih diskusija, takozvanih dijaloga, u kojima su vođe njegove nehrišćanske religije upoređivale svoja verovanja sa hrišćanskim, uključujući i adventistička.

Više od bilo koje druge hrišćanske denominacije, adventisti su izazivali moje sveštenike o Isusovom božanstvu.

Tako je u Subotu otišao u adventističku crkvu.

Posle samo nekoliko dana, Ilajža je bio primoran da sa svojom suprugom i malom decom pobjegne u drugi grad, jer su njegovi rođaci saznajući da se interesuje za hrišćanstvo, pretili da će ga ubiti.

Prve Subote u novom gradu, Ilajdža je sa suprugom otišao u adventističku crkvu, baš kada je otpočinjala dvonedeljna evanđeoska serija predavanja koju je vodio Alan Korali, izvršni sekretar Istočno centralne afričke divizije Hrišćanske adventističke crkve.

Na kraju evangelizacije, Ilajdža je sa svojom suprugom Žosefin bio kršten uronjavanjem u vodu.

Danas, Ilajdža ima 50 godina i vredno širi Isusovo spasenje na one koji nikada nisu

U vezi sa pričom

- Časopis adventistička misija stavio je samo Ilajdžino ime, ne otkrivajući gde se nalazi, da bi zaštitio njegov život i privatnost, jer ljudi koji promene njegovu religiju bivaju često suočeni sa napadima, a ponekad i smrću.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionarska priča objavljena.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Saved-by-Non-Christian-Book.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

ništa čuli o Njemu. Mnogi ljudi su bili kršteni putem njegovih evanđeoskih sastanaka i delovanja kao literarnog evanđeliste. On takođe služi kao đakon u crkvi.

Možda će neki ljudi reći da je Ilajdžino obraćenje došlo uz veliku cenu, međutim, on ništa ne bi promenio.

"Stihovi u Filibljanima 3,7-14, izazivaju nas da ostavimo po strani sve što posedujemo i da to shvatamo kao ništavno da bismo zadobili Hrista. Po strani sam ostavio svoju širu porodicu, velike religiozne univerzitete na kojima sam studirao, diplome i zvanja, prestižne pozicije u društvu, visoku platu od strane država u kojima sam studirao. Sada sam usredsređen samo na Isusa Hrista."

Obraćajući se svima koji čitaju njegovu priču, on kaže: "Želim vam da se pokajete i usmerite na Isusa, da biste bili spaseni." 🌐

Računovođa bez novca

ETIOPIJA | 7. decembar

Marta Etana Čivaka, 45

Marta Etana Čivaka imala je veliki problem.

Imala je veliku platu u jednoj banci u Adis Abebi, glavnom gradu Etiopije. Međutim svakog meseca, ostajala je bez novca pre naredne plate.

Marta, računovođa, planirala je pažljivo svoje troškove. Kada bi dobila platu, odvojila bi novac za desetak, zatim bi platila kiriju za svoju malu kuću, nakon toga, kupila bi belo pšenično brašno da bi pravila hleb, maslinovo ulje, začine, lepu odeću i cipele.

Međutim, poslednja sedmica u mesecu bila je stresna. Nije imala novca, zbog toga je bila primorana da jede manje. Nije mogla ništa da uštedi.

Marta se udala za svog kolegu računovođu. Oboje su učestvovali u stvaranju mesečnog budžeta. Međutim, ostajali su opet bez novca pre isteka meseca.

“Zašto ovaj novac nije blagosloven”, pitala se Marta. Istog trena, jedna ideja joj je

došla na um: “Možda, Bog ne blagosilja novac zato što radim u Njegov sveti dan.”

Dok je razmišljala o ovome, osetila je kao da joj Bog govori: “Zašto radiš Subotom? Ako budeš poslušna mojim zapovestima, tvoj novac biće blagosloven.”

Marta se setila da je išla u subotnu školu i crkvu sa svojim roditeljima adventistima. Prestala je da odlazi kada se zaposlila u banci, imala je 21 godinu.

Etiopija ima šestodnevnu radnu sedmicu, i većina poslova obavlja se Subotom.

Marta je odrasla u siromašnoj porodici i želela je veliku bankarsku platu.

Uvek je davala desetak, onako kako je naučila u subotnoj školi kao dete. Ponekad bi svratila do crkve nakon radnog vremena u banci subotom popodne, i predala novac pastoru. Drugom prilikom bi predala koverat sa novcem jednom adventističkom prijatelju, da ga odnese u crkvu.

I pored svoje vernosti u davanju desetka, novca je uvek nedostajalo u kući. Potražila je pomoć od Boga.

“Molim Te, pomoz mi da nađem drugi posao zbog koga neću morati da radim Subotom”, molila se.

Mesec dana se svakodnevno molila, ali ništa se nije dogodilo.

“Dozvoli mi da napustim ovaj posao”, rekla je svom suprugu. “Kršim Božju volju, a to je razlog što stalno ostajemo bez novca.

U vezi sa pričom

- Za vreme borbe oko poštovanja Subote, Marta se pozivala na obećanja o oprostjenju i blagoslovima zapisanim u Psalmu: "Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijednoga dobra što ti je učinio. On ti prašta sve grijeha i iscjeljuje sve bolesti tvoje". (Psalmi 103,1-3)
- Marta nije našla novi posao. Umesto toga odlučila je da se posveti brizi o domu i pripremanju hrane. Ona je, takođe, postala veoma aktivna u svojoj lokalnoj crkvi, učestvujući u misionjskoj službi u zatvoru, grupi za proučavanje biblije, omladinskim programima, samarićanskim posetama bolesnim i starim vernicima, zdravstvenim programima i bogoslužjenjima petkom.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionjska priča objavljena.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Accountant-Without-Money.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Tvoja plata biće dovoljna, ako nas Bog blagoslovi."

"Da, treba da napustiš taj posao", rekao je.

On je, takođe, bio adventista i već dugo vremena želeo je da ona prestane da radi Subotom.

Međutim, Marta nije napustila svoj posao. Umesto toga, nastavila je da radi i da se moli za novi posao.

Dve godine su protekle, više nije mogla da izdrži taj pritisak. Često bi u toku dana osetila glas koji joj je govorio, "Ovo je pravo vreme da napustiš svoj posao. Ovo je pravo vreme da napustiš svoj posao. Ovo je pravo vreme da napustiš svoj posao."

Ovo je postalo neidrživno. Nakon što je postila i molila se pet dana, najavila je ostavku u banci.

Njeni poslodavci bili su uznemireni. Bila je dobar radnik, i nisu želeli da je izgube. Ponudili su joj novu poziciju u kojoj bi mogla poneku Subotu da odsustvuje sa posla.

Marta čak nije ni bila u iskušenju ovom ponudom. Bilo je vreme da bude verna Bogu pošto je dugo vremena kršila Njegovu volju.

Dok je izlazila iz banke, bila je ispunjena mirom i radošću. Nije se osećala ovako, otkad je počela da radi u banci 13 godina ranije.

Mesec dana je protekao, i prvi put njen suprug i ona nisu ostali bez novca. Bili su iznenađeni.

"Od ovog dana, verujem u Boga da će blagosloviti tvoju platu, da bude dovoljna za nas", rekla je svom suprugu.

Ovaj bračni par nije promenio svoje navike. I dalje uživaju u hlebu napravljenom od belog pšeničnog brašna, maslinovom ulju, začinima, u novoj odeći i obući. Ali sada, novca je bilo dovoljno.

"Nije mi jasno odakle dolazi novac, ali moj dom je veoma blagosloven", kaže Marta. "Biti poslušan Bogu je bolje nego zarađivati novac."

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju učionica za dečju subotnu školu u Etiopiji. Na taj će način više dece, poput Marte kada je bila mala devojčica, moći da nauče o važnosti Subote i vraćanju desetog dela Bogu.

Hvala vam što planirate darovanja za 13. Subotu.

Nema ništa da se izgubi

ETIOPIJA | 14. decembar

Sintajehu Kidane Berhanu, 39

Prve dve godine studija na univerzitetu u Adis Abebi proletele su za Sintajeha Berhana. A, onda je profesorka zakazala završni ispit iz statistike u Subotu. Bez položenog ispita, Sintajehu ne bi mogao da diplomira.

Mladić je bio dobar i pažljiv na nastavi. Prišao je profesorki i zatražio pomoć: "Ja verujem da je Subota dan od odmora", rekao je, "provodim ceo dan služeći Bogu. Mogu li ostati u crkvi?"

Profesorka se prezirivo nasmejala.

"Ovo je akademska institucija. Mi smo oslobođeni religije i ne možemo time da se bavimo", rekla je.

Sintajehu je ostao uporan: "Izvinite, ali to je moje verovanje. Da li biste promenili dan održavanja ispita?"

"To je nemoguće", odgovorila je profesorka.

Sintajehu, prvi adventista u svojoj porodici, izneo je svojoj rodbini situaciju u kojoj se nalazi, i zamolio ih da se mole. Međutim,

umesto podrške, oni su ga pritiskali da izađe na ispit. Jedan ujak koji je živio u Nemačkoj podsetio ga je da je on kao najstariji odgovoran za šestoricu mlađe braće i dve sestre. Njihovi roditelji umrli su neko vreme pre toga.

Rođak koji je živio u SAD-u, predložio je rupu u zakonu: "Zašto ne bi izašao na ispit, a onda posle toga bio kršten? To je kao da se tuširaš. Ponekad ljudi u SAD-u tako rade."

Sintajehu, koji je bio kršten kao dečak dok je išao u misionisku školu Akiki odbacio je taj predlog: "Verujem da je krštenje jednom obavljeno. Ne bi trebalo da praviš planove da to radiš ponovo. Bog sedi na svom prestolu i kaže nam da svetujemo Subotu."

Čak i jedan adventistički pastor ga je podsticao da izađe na ispit.

"Sotona želi da te prevari. Pokušava da poništi sve godine i napor koji si uložio u svoje obrazovanje."

Međutim, Sintajehu je odbio da poklekne.

"Verujem da je Bog na Nebu i da zna šta se događa u mom životu. Ako zna, i ostaje tih u rešavanju tog pitanja, to znači da ima nešto mnogo bolje za mene. Treba da sačekam."

Sintajehu je propustio ispit, a profesorka mu je dala lošu ocenu. Ali, on nije bio tužan, shvatio je da nema šta da izgubi.

Sledeće godine, ponovo je uzeo časove statistike. Ista profesorka je predavala, i zakazala završni ispit u Subotu. Ponovo je propustio ispit i izgubio godinu. Treći put kada je propustio ispit i izgubio godinu bio je izbačen sa univerziteta.

Pravila univerziteta su propisivala da student mora da napusti studije ako tri puta propusti ili padne na ispitu.

Sintajehu je mislio da je to bio kraj njegovog studiranja, ali nije bio zabrinut. Shvatio je da nema šta da izgubi.

Zaposlio se kao vaspitač u adventističkom obdaništu u Debrecajtu, gradu udaljenom 40 km od Adis Abebe.

Godinu dana je prošlo, a onda je univerzitet objavio da je došlo do promene pravila, jer je u proteklom semestru univerzitet morao da izbací veliki broj studenata, koji su tri puta pali na ispitu. Odlučeno je da se studentima koji su imali proseak 2.0 ili viši, dozvoli da ponovo studiraju.

Sintajehu se vratio na univerzitet i ponovo krenuo na časove statistike po četvrti put. Njegova bivša profesorka napustila je univerzitet, a on je lako položio taj predmet.

Kada je diplomirao, jedna adventistička škola u Adis Abebi mu je odmah ponudila posao, usled dobre reputacije koju je stekao u obdaništu.

Kasnije stekao je diplomu mastera i otišao da radi u Adventističkom svetskom radiju. Danas je televizijski producent za adventističku radio i TV stanicu.

Jedna od Sintajehuvih omiljenih aktivnosti jeste upoznavanje i ohrabivanje adventističkih studenata na kampusu svog starog univerziteta u Adis Abebi. Mnogi studenti se suočavaju sa problemom nastave Subotom. Sintajehu im govori da ostanu verni Bogu, da održe Subotu, jer nemaju šta da izgube.

“Moje kolege sa nastave mislile su da sam mnogo izgubio time što sam bio izbačen sa univerziteta. Možda su diplomirali pre mene i bili odmah zaposleni. Međutim, sada mi je bolje nego njima. Ako bivaju otpušteni sa posla ili bivaju suočeni sa teškim prilikama, oni mogu da izgube sve. Međutim, ja nemam šta da izgubim. Imam Boga i On mi je sve.”

U vezi sa pričom

- Sintajehu je bio kršten u sedmom razredu osnovne škole, a njegovo prvo iskustvo učestvovanja na bogoslužju bilo je čitanje sedmične misionске priče za hiljadu učenika subotne škole. Možda će danas pročitati svoje lično iskustvo u subotnoj školi.
- Sintajehu je bio kršten u sedmom razredu osnovne škole, a njegovo prvo iskustvo učestvovanja na bogoslužju bilo je čitanje sedmične misionске priče za hiljadu učenika subotne škole. Možda će danas pročitati svoje lično iskustvo u subotnoj školi.
- Sintajehu je bio kršten u sedmom razredu osnovne škole, a njegovo prvo iskustvo učestvovanja na bogoslužju bilo je čitanje sedmične misionске priče za hiljadu učenika subotne škole. Možda će danas pročitati svoje lično iskustvo u subotnoj školi.
- Njegov moto je: “Verujem da Bog čvrsto sedi na svom prestolu, da zna i vidi što se događa u mom životu. Kada sam Njemu predao svoju celokupnu brigu, osetio sam olakšanje. Ja sedim dole, posmatram šta Bog čini, i ne brinem se oko toga.”
- Pogledajte video klip na jutjubu sa Sintajehuom na linku: bit.ly/Sintajehu-Berhanu.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internetu u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionска priča objavljena.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Nothing-to-Lose-Ethiopia.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Siroče kupuje sirotište

DEMOKRATSKA REPUBLIKA KONGO |
21. decembar

Patrik Kajend Omugamaj, 32

Da li su vas ikada nazvali vračom? Svi su nazivali četrnaestogodišnjeg Patrika vračom, kada mu je majka umrla.

Patrik je bio najstariji dečak u porodici sa devetoro dece u Kinšasi, glavnom gradu Demokratske Republike Kongo. Njegova majka brinula se o porodici, međutim, kada je iznenada umrla, sva odgovornost pala je na njega.

Kako nije mogao da radi, išao je od kuće do kuće, moleći za hranu. Komšije su bile uverene da je on veštac, i zato su odbijali da mu pomognu. Godinu dana kasnije, vlasti su ga stavila u sirotište, gde je dobijao hranu i sticao obrazovanje.

Kada je napunio 21 godinu, sirotište je bilo zatvoreno, a on se obero u svom starom kraju. Ljudi su šaputali: "Veštac se vratio".

Naredne dve godine bile su najteže u njegovom životu. Punio je plastične kese pijućom vodom i pokušavao da ih prodaje na ulici.

Sate je provodio u razmišljanju o životu ispod jednog drveta mangoa. Budućnost mu je delovala beznadežno.

Jedina svetla tačka u njegovom životu bila je crkva u koju je verno išao svake Subote. Njegova majka bila je adventistkinja.

Jedne Subote, jedan adventistički doktor, Džek Kavale, sazvaio je sastanak mladih ljudi. Ponudio je pomoć svakome ko je imao održivu ideju za mali biznis. Patrik je želeo da otvori Internet kafe.

Džek je rekao da bi to mnogo koštalo, međutim, ponudio je 50 USD u sitnim apoenima.

Razmišljajući šta da učini, Patrik je pokazao novac starešini crkve.

"Trebalo bi da daš desetak, pre bilo čega", rekao je starešina.

Razmišljao je: "Da li je starešina protiv mene? Ja nemam dovoljno novca, a on mi govori da dam desetak."

Starešina je pročitao iz Biblije o davanju desetka, Patrik mu je odmah predao 5 USD. Starešina se pomolio za Patrika i rekao: "Neka Bog bude sa tobom."

Sada je Patrik imao 45 USD. Posle razmišljanja, kupio je veliki kišobran, sto, i dva stara mobilna telefona koji su mogli samo da pozivaju.

Stavio je sto na ulicu i natpis na njemu, "Javni telefon." Nadao se da će ljudi plaćati da pozivaju nekoga sa njegovih mobilnih telefona.

Komšije su mu govorile, da će mu posao propasti. "Kakav je to posao? Nikada neće uspeti."

Pored troška, Patrik je zarađivao oko 2,5 USD dnevno. Pozajmio je motor sa prikolicom i počeo da nudi taksi prevoz tokom noći. Posle nekog vremena, uštedeo je 300 USD.

Zatim je otišao na sastanak zaposlenih ljudi, na kome je pastor tražio obećanja za podršku za evanđeosku seriju predavanja u Kinšasi. Do današnjeg dana, Patrik ne zna, zašto je obećao 200 USD.

Prijatelji su smatrali da je to bio glup potez. "Kako možeš da daš 200 USD? koji posao sada obavljaš?"

Mesec dana je prošlo, i Patrik je počeo da sumnja da je doneo pogrešnu odluku.

Dok je jednog dana stajao pokraj svog telefonskog stola, jedan stranac je prišao i ponudio laptop za 120 USD. Patrik je smatrao da laptop može da mu pomogne da proširi svoje poslovanje, ali, imao je samo 80 USD.

Stranac je odbacio ponudu kao isuviše malu, i otišao. Posle nekog kratkog vremena ponovo se vratio i prihvatio 80 USD za laptop.

Sledećeg jutra, drugi stranac je došao do Patrikovog stola, i pitao da li poznaje nekog ko bi prodao laptop. Rekao je, "Moj prijatelj hoće da kupi laptop i spreman je da plati 600 USD.

Patrik i stranac su otišli u kuću prijatelja. Videvši da laptop funkcioniše, prijatelj je upitao za cenu.

Patrik je rekao: "600 USD".

"Daću ti 550 USD", rekao je čovek.

"Prodato", odgovorio je Patrik.

Napuštajući kuću ovog čoveka, nije mogao da veruje šta se to dogodilo. Kupio je laptop za 80 USD, a narednog dana ga prodao za 550 USD. Kada je dao desetak, unapredio je svoj posao, jer je napravio drvenu kabinu, i počeo da nudi uslugu razmene novca kao dodatak telefonskom poslu.

Njegov posao je napredovao. Ubrzo je počeo da zarađuje između 300 i 400 USD

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip na jutjubu sa Patrikom na linku: bit.ly/Patrick-Omughamay.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionarska priča objavljena.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa baze podataka ADAMS: bit.ly/Orphan-Buys-Orphanage.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

Brze činjenice

- Demokratska Republika Kongo bila je poznata pod imenom Zair od 1971. do 1997. godine.

sedmično, a onda su njegovi prihodi skočili na 2,000 USD.

Patrik je kupio sirotište u kome je nekad živeo.

Danas, njegova supruga i on podižu šestoro siročića u sirotištu i vode školu u istoj zgradi. Deca sa ulice dobijaju besplatne obroke. On je spreman da pokloni 50 USD svakoj udovici u crkvi koja ima održivu ideju za neki mali biznis.

Njegov komšiluk više ga ne naziva vračom. "Ljudi su govorili da sam veštac, ali Bog je pokazao da sam Njegovo dete," ističe Patrik.

Hvala vam što ste podržali darove 13. Subote 2016. godine, omogućivši tako izgradnju dečjih subotnoškolskih učionica u tri crkve u Kinšasi, uključujući i crkvu u koju Patrik odlazi.

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za adventističku kliniku u Kinšasi.

“Imam bolove”

PROGRAM 13. SUBOTE | 28. decembar

Frank Mbunga Mudibu, 39
Niki Masela Mbunga, 34

Niki Masela Mbunga je izbezumljeno zvala svog supruga Franka u adventističkoj bolnici u Kinšasi u kojoj je radio kao medicinski tehničar.

“Imam bolove,” govorila je plačući. “Osećam dubok bol u stomaku.”

Niki je bila osam meseci u drugom stanju, nakon što se četiri godine molila da dobije dete.

Frank se posavetovao sa kliničkim lekarom, koji je savetovao da Niki uzme lek koji bi umanjio bol i da dođe na kliniku ako se bol nastavi.

Bol se vratio te noći. Niki je bila umorna i slaba, nije čak mogla ni da ustane. Frank je pozvao lekara, koji mu je rekao da Niki odmah dovede u kliniku.

U ambulanti, lekar je video da je Niki izgubila dosta krvi, i da joj je bila potrebna hitna transfuzija. Preporučio je da Niki

bude prebačena u veću bolnicu sa boljom opremom.

Međutim, Frank nije imao novca za veću bolnicu. Kao medicinski tehničar, znao je da je stanje njegove supruge bilo kritično. Zamolio je doktora da učini najbolje što može.

Medicinsko osoblje odvelo je Niki u jedinu operacionu salu, opremljenu jednostavnim operacionim stolom i metalnim kolicima na kojima se nalazila osnovna hirurška oprema.

Dok je Frank izlazio iz sale, mogao je da vidi lekarku koja pokušava da pronađe venu, da bi otpočela da daje transfuziju.

U čekaonici, lekari i medicinske sestre hrabrile su Franka.

“Nemojte se plašiti,” rekla je jedna. “Bog će nam pomoći,” rekla je druga.

Program Trinaeste subote

➤ Početna pesma	<i>"Znaci na Zemlji pokazuju nam.", Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 403</i>
➤ Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤ Molitva	
➤ Program	<i>"Imam bolove"</i>
➤ Dar	
➤ Završna pesma	<i>"Neka te vera vodi", Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 367</i>
➤ Završna molitva	

(Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseate prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.)

Frank je video da se osoblje moli za njegovu suprugu. Jedna medicinska sestra ga je pozvala na molitvu.

"Operacija protiče dobro", rekla je, "ali treba da nastavite da se molite."

Frank je verovao da će Bog intervenisati. Otišao je u jednu praznu prostoriju, klekao na molitvu i rekao: "Bože, moja supruga je posebna osoba u svojoj porodici. Ako želiš da mi pomogneš, molim Te spasi moju suprugu. Njeni roditelji nisu adventisti, i znaju da se ona sada nalazi u adventističkoj ambulanti. Ako umre ovde..." Njegov glas je utihnuo.

Klinika je pozvala specijalistu da asistira u operaciji. Ali, lekar specijalista je rekao preko telefona, da će mu biti potrebno sat vremena da stigne na kliniku. Lekarka je videla da Niki ne bi mogla da čeka tako dugo, i odlučila da je hitno operiše. Klinici je nedostajala oprema za hirurgiju, ali ona će dati sve od sebe.

Kad je lekarka počela sterilizaciju opreme, nestalo je električne struje. Međutim, operacija nije mogla da čeka.

Stelilisala je opremu na tradicionalan način – vatrom.

Kada je otvorila Niki, videla je svugde krv. Bilo je prekasno, bebino srce nije kucalo.

Svu svoju pažnju usredsredila je na Niki, koja je imala disajne teškoće. Razmišljala je samo kako da spase njen život. Konačno, njeno stanje počelo je da se stabilizuje, i Frank je bio pozvan u sobu.

Niki se oporavila bez ikakvih komplikacija, a rana je zarasla bez infekcije.

Klinička lekarka Oliv Kisile, rekla je ovom bračnom paru, da je Bog učinio čudo te večeri.

"Bog je bio milostiv prema tebi, treba da Mu budeš zahvalna."

Kasnije se poverila rekavši: "Po ljudskom shvatanju, Niki je trebalo da umre. Ovo je delovanje Božje ruke."

Mesec dana posle gubitka svoje bebe, Niki i Frank su se i dalje oporavljali od traume, ali su spremno iznosili svoje iskustvo kao svedočanstvo o Božjoj ljubavi.

“Iz našeg iskustva, mogu da kažem, Božja ruka pomaže i spasava ljude u našoj klinici,” Frank dalje kaže:

“Da je moja supruga otišla na neko drugo mesto, verovatno bi umrla. Bog je sačuvao njen život jer se osoblje molilo za nju.”

Ovo iskustvo, takođe, je uticalo na neadventističku rodbinu. Nikin otac je nedavno rekao Franku, “Vi adventisti ste posebni ljudi, jer je ljubav svuda oko vas.”

Sad i on dobija svu potrebnu medicinsku negu u toj klinici.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za poboljšanje i proširenje kliničkih usluga, nabavkom nerophodne opreme i izgradnjom dodatnih prostorija za kliniku.

“Upućujem ovaj poseban poziv ljudima da pomognu našoj klinici. Ona može biti moćno misionarsko oruđe koje utiče na živote mnogih ljudi”, kaže Frank.

U međuvremenu, Niki i on predali su u Božje ruke želju da dobiju dete.

“Iako smo izgubili bebu, zahvalan sam Bogu, jer mi je supruga živa, a znam da Bog može da učini da ponovo dobijemo bebu.”

Hvala vam što pomažete da se izađe u susret fizičkim i duhovnim potrebama ljudi

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip na jutjubu sa Frankom i Niki na linku: bit.ly/Franck-Mudibu.
- Prebacite slike srednje rezolucije povezane sa ovom pričom, sa naše fejsbuk stranice: bit.ly/fb-mq. Ove slike postavljene su na Internet u nedelju, šest dana pre nego što je ova misionarska priča prezentovana.
- Slike velike rezolucije možete skinuti sa ADAMS baze podataka: bit.ly/lm-Hurting.
- Slike velike rezolucije o projektima 13. Subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2019.

u Demokratskoj republici Kongo i drugde u istočno-centralnoj afričkoj diviziji posredstvom vašeg današnjeg velokodušnog dara 13. Subote.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Inter-evropske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Uspostavljanje obrazovnog misionarskog programa za decu slabog zdravlja u Pragu u Češkoj Republici.
- Renoviranje glavne zgrade na Marienhele akademiji u Darmštatu u Nemačkoj.
- Proširenje adventističkog koledža Sagunto izgradnjom višenamenske zgrade u Valensiji u Španiji.

Izvor informacija za čitaoce

DVD je potpuno besplatan. Preuzmite naše priče sa Interneta na www.missionspotlight.org
Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Etiopije, Demokratske Republike Kongo, Ruande, Tanzanije, Južnog Sudana i Kenije (ICAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem Internet-petraživaču.

Sledeći vebajstovi mogu biti od koristi:

Ethiopia: government website bit.ly/GovEth
Wikitravel bit.ly/KenyaTra
Democratic Republic of Congo: bit.ly/GovCongo
CNN Travel bit.ly/CongoTra
Rwanda: government website bit.ly/GovRwa
World Travel Guide bit.ly/RwandaTra
Tanzania: government website bit.ly/GovTan
Fodors bit.ly/TanzTra
South Sudan: government website bit.ly/GovSSud
Lonely Planet bit.ly/SSudTra
Kenya: government website bit.ly/GovKen
National Geographic bit.ly/KenTra
Seventh-day Adventist
East-Central Africa Division bit.ly/ECDSDA
East Kenya Union Conference bit.ly/EKUCSDA
West Kenya Union Conference bit.ly/WKUCSDA
Northern Tanzania Union Conference bit.ly/NTUCSDA
Southern Tanzania Union Mission bit.ly/STUMSDA
West Congo Union Mission bit.ly/WCUMSDA

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

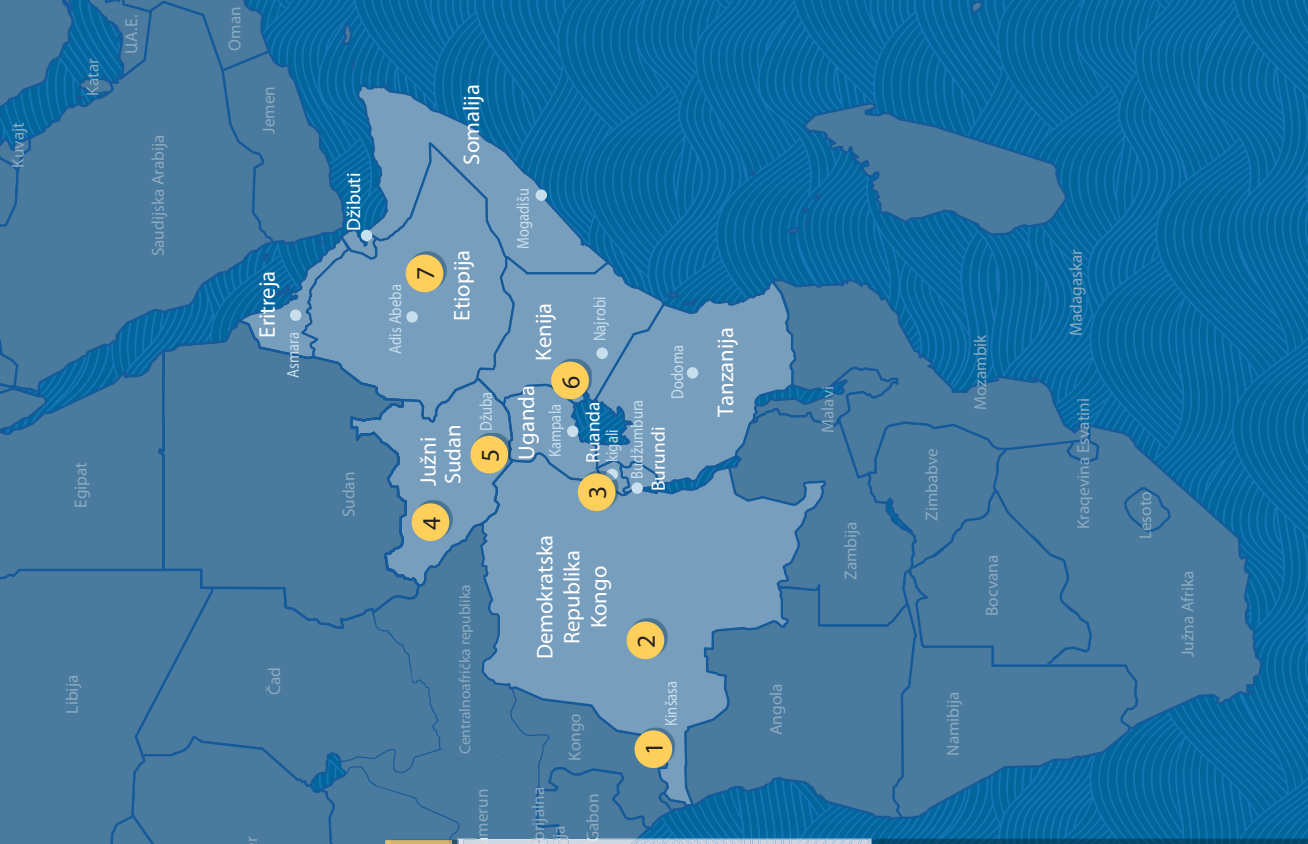
Misionski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk.

Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se usmeri pažnja na Svetsku misiju, i poveća sedmično misionosko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na Svetsku misiju i povećajte sedmična misionoska darovanja. Zatražite od svog odbora subotne škole da vam postavi cilj misionoskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za Trinaestu Subotu).

Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike takođe da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionoskih darova iz subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionoskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite polaznike subote škola da pripreme svoje darove za trinaestu Subotu za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja darivanja za misionstvo.

Prevod:	Dejan Majstorović
Lektura:	prof. Tomislav Stefanović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

ISTOČNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

UNJE/MISIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Burundi	448	472	150,667	10,438,000
Istočni Kongo	297	475	100,988	15,893,900
Istočna Kenija	3,224	1,919	549,323	44,483,480
Etiopija	984	414	183,627	105,914,000
Severistočni Kongo	1,154	789	205,968	25,092,627
Severna Tanzanija	2,141	1,573	522,416	32,300,388
Ruanda	1,844	694	863,972	12,250,000
Južna Tanzanija	937	851	161,053	25,173,612
Uganda	1,084	2,103	380,532	42,756,000
Zapadni Kongo	617	530	303,092	40,562,473
Zapadna Kenija	2,961	1,702	438,920	19,959,520
Pripojena polja	68	204	35,703	18,516,000
Ukupno	15,759	11,726	3,896,261	393,340,000

PROJEKTI

- 1 Proširenje usluga zdravstvene službe u Adventističkoj klinici u Kinšasi u DRK
- 2 Izgradnja tri auditorijuma na adventističkom univerzitetu Filip Lemon u DRK
- 3 Izgradnju učionica na Adventističkom univerzitetu Goma u DRK
- 4 Otvaranje terenske kancelarije Vau u Južnom Sudanu
- 5 Osnivanje adventističke srednje škole u gradu Jubi u Južnom Sudanu
- 6 Izgradnju Adventističke bolnice Kisumu u Keniji
- 7 Izgradnju četiri učionice za dečju subotnu školu u Etiopiji